

Mándy Iván

## SENKI

Felhúzott térdel az ágy szélén. Szinte magához húzta azt a ráncos térdet. Együtt szállnak be az ágyba. Mint ahogy együtt sétáltak az éjszakai szobában. És most majd együtt...

Félbeszakította önmagát.

Ez a derék öreg már alszik. Úgy látszik, jót tett neki az éjszakai séta, míg nekem... Csak azt szeretném tudni, hogy mi tesz jót nekem.

Mikor tudok már elaludni? Istenem, könyörülj meg rajtam! Mondd, mit vétettem ellened? Na jó, hagyjuk ezt, igazán nem akarlak megbántani. Csak éppen eszembe jutott, hogy talán már Te is alszol. Miért is ne! Ezt igazán senki se veheti rossz néven tőled. És tőlem? Hát talán éppen Te!

Most mit akarok ezzel? Mi ez az idéetlenkedés? El tudom képzelni, hogy Te is éppen olyan rossz alvó vagy, mint jómagam.

Jómagam áthúzva.

Ilyen szó nincs a szótáramban.

Nem is azért, mert kissé népies, de kissé ütődött.

No igen, a Jómagam kissé ütődött.

A szemben levő házban felgyulladt egy ablak. De valami olyan éles, kegyetlen fényel. A pofa (talán egy nő) felriadhatott. És többé már nem is akar elaludni.

Miből ébredhetett? Rossz álom? Lidércnyomás?

Mondd, Atyám, Te hogy állsz ezzel?

El tudom képzelni!

Hogy Te miket produkáltál!

Háborgó tengerek, elsüllyedt földrészek... A többit ne is firtassuk. És mindezt majd a Te számládra írják.

Számla? Miféle számla?

A szekrény előtt kuporgott. Sima, barna ajtó. Reménytelenül tiszta. Félénken megkopogtatta. *Zavarni valakit, éjnek idején...!*

Az ajtó kinyílt. Atlétatrikók csúsztak az arcába. Atlétatrikók és alsónadrágok. Elszállt velük távoli tájak felé. Serbli grófjával találkozott a légi úton. Köszöntötték egymást.

Az íróasztalnál kötött ki.

Félrecsúszott könyvek, kéziratok.

Szétesett naptár szétesett napokkal.

Majd összerakom az egészet.

Soha nem rakok össze semmit.

Egy csúfondáros lányhang a szobából:

– Nézd pokrócba csavart testem árnyékát a falon.

– Miért kell azt nekem nézni? Megmondanád?

Egy tiszta hang az utcáról:

– Valami viszketegségféle kapta el Siklós Aladárt. Soha nem tudott ettől megszabadulni. Hiába fordultak orvoshoz, mit mondjak, híres tanárokhoz, a felesége igazán

mindent megtett, az a nagyszerű asszony... Semmi se volt köztünk... csak a barátság... az a gyerekkori barátság, még Mezőtúrról... És Siklós Aladár anyagi körülményei is rendben voltak, pályája szépen ívelt fölfelé, az írásait érdeklődéssel fogadták, a *Nyugat* is közölte a novelláit, a *Nyugat!* És akkor egy ilyen... egy ilyen...

A hang elakadt.

Ő meg kilógott az ablakból.

– És mi lett vele? Tudod, akinek olyan kedves felesége volt, és aki megjelent a *Nyugatban*? Hallod? Mi lett vele?

Senki se állt odalent.

Kányádi Sándor

## KÉT MAKÁMA

### Ha

ha a régiókból ha zavagonírozott légiók akiket otthon nemhogy otthon de még egy hideg-rideg kivénhedt sívár vén kaszárnya se vár akiket nem véd sem isten sem király ha a régiókból a ha zavagonírozott légiók egyszer csak azt mondják elég volt a beszédből és föl kerekednek útnak indulnak császárt vagy akár cárt keríteni maguknak s ha a zéppen másnapos elnök zsebében netán egy kapitány egy százados vagy ha egy napólconosra sikeredett hadnagyocskája vagy isten ments ilyen is volt már egy furcsa bajszú káplár a zéppen másnapos elnök zsebében megtalálja rálel arra a bizonyos kulcsra s ha felhők fölé szabadítja mind a kurta mind a közepes mind a hosszú hatósugarúakat s ha alattuk a nagy keleti fagy rászakad rázúdul a keleti tél erre a hervatag mégis-mégis gyönyörű szép fél-közép-kelet-dél-nyugat európára ha majd aszszonyod leányod unokád testének esnek krisztus öt vérző sebére kérve kérdlek mielőtt megölnének testvérem lősz-e ölsz-e

### Civil

most civil van civil a társ civiltárs civil a dal civildal civil a lom civiltársadalom és benne persze másság nem egyenlők és egyenlőbbek egyének és egyénebbek ássák egymásnak a jól kitervelt kifundált vermet hát ne legyen egyen csak forma a mundért ne hordja senki fia-borja